

عنوان مقاله:

گونه شناسی مقرنس در آثار تاریخی شاخص شهر شیراز

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری و شهرسازی طراحی پایدار و فراگیر برای همگان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فاطمه جاویدانی - دانشجوی معماری، موسسه آموزش عالی هنر، شیراز

قاسم کشاورزی - مدرس معماری، موسسه آموزش عالی هنر، شیراز

خلاصه مقاله:

معماری ایرانی یکی از با سابقه ترین و تکامل یافته ترین ، گونه های معماری جهان بوده است . این معماری قوام یافته ، دستاوردهای ارزشمندی از تنوع شکلی ، پلانی ، نیارش، تزئینات، زیبایی شناسی و ... را به بهره‌بردارانش ارائه داده و اعتباری خاص به تمدن ایرانیان بخشیده است . یکی از نوآوری های ممتاز معماری ایرانی که اکثر مولفه های مرتبط با معماری شامل ، نیارش، تنوع مصالح ، فرم، کارکرد، معنا، زیبایی شناسی و ... را در خود مجتمع دارد، «مقرنس» بوده که قدمتی دیرینه نیز دارد. در این مقاله کوشش می شود، مقرنس های موجود در آثار تاریخی شیراز، دسته بندی شده و شاخصه هایی از هر دوره‌ی تاریخی مورد گونه شناسی قرار گیرد. روش پژوهش حاضر، «توصیفی-تاریخی» است . مستندات پژوهش شامل : مقالات، کتب ، عکس های تاریخی و درنهایت مشاهدات میدانی هستند. یافته های پژوهش ضمن دسته بندی گونه های متنوع مقرنس های موجود در بناهای تاریخی شیراز، نشان می دهد: تمامی گونه های شناخته شده ی مقرنس ، در معماری اسلامی شیراز از دوره‌های مختلف تاریخی موجود می باشد. این مقرنس ها با مصالح پرکاربرد معماری سنتی در نقاط مختلف ابنیه ، با ترکیب و تنوعی گسترده اجرا شده اند.

کلمات کلیدی:

مقرنس ، گونه شناسی ، معماری ، بناهای تاریخی شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1629121>

